

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾԵՐԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՐԵԿԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ**

0090, ք. Երևան, Շոպրոնի 77

N 91/15383

< 04 > 07 2023թ.

**Սերոբ Սամվելի Շահրազյանին
Հասցե՝ ք. Երևան, Սարի-Թաղ, 28-րդ փողոց, նրբանցք, 8 փուն**

Ուղարկում եմ Ձեր դիմումի հիման վրա ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում իրականացված վարչական բողոքարկման վարույթի արդյունքում թիվ 8300603241 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին որոշման օրինակը:

Առդիր՝ «3» թերթ:

Պետ, ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Խաչատրյան

Կատ.՝ Է. Ասատրյան

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 23.05.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300603241 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին

ք. Երևան

« 04 » 07 2023թ.

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ա. Խուդինյանս, վերանայելով Սերոբ Սամվելի Շահբազյանի (Այսուհետ՝ դիմող) 07.06.2023թ. ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների բաժանմունք ստացված դիմումի հիման վրա հարուցված վարչական բողոքարկման վարույթի նյութերը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

23.05.2023թ.-ին՝ ժամը 02:10-ի սահմաններում Երևան քաղաքի Խ. Աբովյանի փողոցում դիմողի վարած «Օպել» մակնիշի 37 LZ 046 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցը կանգնեցվել է ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գնդի 1-ին գումարտակի 2-րդ վաշտի ավագ պարեկ Կարեն Խաչատրյանի կողմից՝ «Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 7-րդ մասի «զ» կետի խախտման համար:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 11-րդ մասի հատկանիշներով կազմել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն և կայացրել վարչական իրավախախտման գործով թիվ 8300603241 որոշումը՝ դիմողին տուգանելով 10.000 ՀՀ դրամ գումարի չափով, տուգանային միավորի կիրառմամբ՝ 1 միավոր:

Դիմողը 07.06.2023թ.-ին դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 23.05.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300603241 որոշումը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 30-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի հիմքով ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական բողոքների քննության բաժանմունքում հարուցվել է վարչական բողոքարկման վարույթ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 38-րդ հոդվածով սահմանված կարգով վարչական վարույթում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ արտահայտվելու և լավաճ լինելու հնարավորություն տալու նպատակով դիմողին ուղարկվել է ծանուցում վարչական լսման օրվա և ժամի վերաբերյալ: Վերջինս ներկայանալով լսման՝ պնդել է դիմումում նշված հանգամանքները:

Ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով՝ քննության են առնվել իրավախախտման բոլոր, այդ թվում՝ դիմումատուի օգտին առկա փաստական հանգամանքները, ինչի արդյունքում պարզվել է, որ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 01.04.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300603241 որոշումը ենթակա է բեկանման՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայողի անհատական տեսաձայնագրող սարքի տեսաձայնագրության ուսումնասիրությամբ՝ դիմողի կողմից թույլ տրված իրավախախտումը չի հիմնավորվում:

«Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» ՀՀ օրենքի 24-րդ հոդվածի 7-րդ մասի «զ» կետի համաձայն՝ վարորդին արգելվում է ընթացքի ժամանակ օգտվել ռադիոկապից և հեռախոսակապից, եթե դրանք կահավորված չեն առանց ձեռքերի օգտագործման այդ սարքերից օգտվելու սարքավորումներով (բացառությամբ ծառայողական առաջադրանքներ կատարող, օպերատիվ ծառայությունների տրանսպորտային միջոցների վարորդների), կամ ընթացքի ժամանակ ծխել:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 11-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցների վարորդների (բացառությամբ ծառայողական առաջադրանքներ կատարող, օպերատիվ ծառայությունների տրանսպորտային միջոցների վարորդների) կողմից թեկուզ մեկ ձեռքի օգտագործմամբ ընթացքի ժամանակ ռադիոկապից և (կամ) հեռախոսակապից օգտվելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի տասնապատիկի չափով, տուգանային միավորի կիրառմամբ՝ 1 միավոր:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական վարույթում որպես ապացույց գնահատում է գործում առկա բացատրությունները, ցուցմունքները, փորձագիտական եզրակացությունները, փաստաթղթերը, նյութերը, իրերը, ինչպես նաև այն հանգամանքները, որոնք իր հայեցողությամբ այդ մարմինը պիտանի և անհրաժեշտ է համարում գործի փաստական հանգամանքների բացահայտման և գնահատման համար:

Նույն օրենքի 43-րդ հոդվածի 1-ին կետի «բ» ենթակետի համաձայն՝ անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է վարչական մարմինը՝ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 57-րդ հոդվածի համաձայն՝ գրավոր կամ գրավոր հաստատված վարչական ակտը պետք է պարունակի հիմնավորում, որում պետք է նշվեն համապատասխան որոշում ընդունելու բոլոր էական փաստական և իրավական հիմքերը:(...)

Նույն օրենքի 75-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ վարչական մարմինը վարչական բողոքը քննարկելիս առաջնորդվում է ինչպես գործում առկա, այնպես էլ լրացուցիչ ներկայացվող ապացույցներով:

Դիմողի նկատմամբ պարեկային ծառայողի կողմից հարուցված վարչական վարույթի ընթացում չի ապացուցվում դիմողի կողմից իրավախախտում կատարելու փաստը: Վերոգրյալ նորմերի վերլուծությունից պարզ է դառնում, որ դիմողի նկատմամբ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրություն կազմելուց և որոշում կայացնելուց առաջ պարեկային ծառայողը պետք է ապացուցեր իրավախախտման փաստը, քանի որ կայացված որոշումը անձի նկատմամբ ոչ բարենպաստ է և ապացուցման բեռը կրում է արձանագրություն կազմողը: Պարեկային ծառայողի կողմից չի ներկայացվել ոչ մի ապացույց, որով կհիմնավորվեր իրավախախտման փաստը:

Այսինքն՝ ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայողը, կրելով իր որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը, չի ապացուցում իր կողմից կայացված որոշման ընդունման համար հիմք հանդիսացած փաստական հանգամանքների առկայությունը:

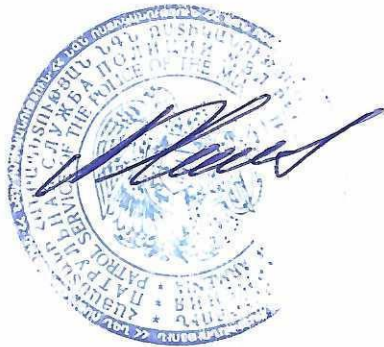
«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի ա կետի համաձայն՝ անվավեր է առ ոչինչ չհանդիսացող այն ոչ իրավաչափ վարչական ակտը, որն ընդունվել է օրենքի խախտմամբ, այդ թվում՝ օրենքի սխալ կիրառման կամ սխալ մեկնաբանման հետևանքով:

Այսպիսով, ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործով 23.05.2023թ.-ին կայացված թիվ 8300603241 որոշումը բեկանել և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճել:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել դիմողին և ՀՀ ՆԳՆ ոստիկանության պարեկային ծառայության Երևան քաղաքի գունդ:

Պետր, ոստիկանության գնդապետ՝

Ա. Խուդինյան